

פרשת וארא

הפטרה "כה אמר"

ממאור שבתורה

מעט מן האור דוחה הרבה מן החושך

שבת כח' טבת התשע"ו

הדלקת נרות	צאת השבת	ר"ת
16:37	17:28	18:01
16:33	17:25	17:56
16:33	17:24	17:56
16:37	17:28	18:00

כל הזכויות שמורות

יצא לאור להעמקת התורה ועמלה
עורך: יובל דהאן נ"י 050-4194600

מובין ירושלים, נסיצ'ונה, גדרה, רמלה, ראשון-לציון, קרית-עקרון, בני ברק, חולון, אילת ועוד...

אס חפץ הקב"ה למלא את משאלתו של אברהם, שיוכל להכניס אורחים, **מדוע לא הפיג** את החום והיו באים אורחים ממש, בני-אדם ולא מלאכים? אלא שהיה חשש שיבואו אליו בני-אדם בדמות מלאכים, אבל בפועל **יעמיסו עליו** טרדות וטרחות יתרות...

אחד מגדולי ירושלים חלה והיה מרותק למטתו. במשך שנה שלמה היה הגאון רבי **סוליצ'אן מוצבי** זצ"ל נכנס לביתו מדי ליל שבת קודש, משוחח עמו שעה ארוכה בדברי תורה, משתפו בעניני הצבור כבעבר ושואל בעצתו. שאלוהו: "מדוע טורח הרב לבוא לביתו **גם בימים גשומים**. הן יכול הוא ללכת במוצאי שבת, וגם בני הבית לא יאלצו להמתין לו". אמר הרב: "תלמיד חכם זה, מדי שבת קודש בודאי נזכר **בימי זוהרו**, כשהיה יוצא מבית הכנסת מוקף קהל רב של מעריצים. חושש אני, שמא ירגיש עצמו כאיש שאין חפץ בו. **מוטב שיתעכבו** בני ביתי, ואני אצטער מעט, ותלמיד חכם זה לא יתעצב בליל שבת קודש!"

במידת החסד החל רבנו **יוסף עדס** זצ"ל עוד מילדותו, עת מצב הפרנסה היה קשה מנשוא **ועניית גדולה** היתה מנת חלקם של הבריות. כשהיה רבנו מקבל פרוסת לחם מאמו להשביע את רעבונו, היה פורסה ומחלקה בין חבריו הנזקקים.

נהג לאסוף כספים לצרכי צדקה, ובפרט מן המתפללים ברחבת **הכותל המערבי**, כדי לחלקם לבני תורה נזקקים, עניים ובפרט בערבי חגים, שההוצאות רבות במיוחד. ואכן מפעלי החסד שהקים כמו ידיו ובהצנע תרמו רבות להעמדת משפחות בני תורה ונזקקים על תלם.

חסד תמידי אף שהפעלת מידת החסד והוצאתה אל הפועל אפשרית רק כשיש מי **שזוקק** לחסד, בבני-אדם טובים בעצם מהותם מידת החסד וההתעוררות אליה יכולות להתרחש בכל מצב. מכאן צערו של **אברהם אבינו** כשלא באו אליו אורחים, כי אצלו מידת החסד הייתה בהתעוררות תמידית.

מיום שרימה עשו את יצחק אביו אין שום צדיק יכול לראות בבנו דבר רע

נא להתפלל לרפואת: **חיים בן שמחה שמחה בת נעימה**

הסנאי הכניס את ידו לתוך כד מלא אגוזים וגרף אגוזים מלא החופן. כאשר נסה להוציא את ידו המלאה דרך הפתח הצר של הכד, **לא הצליח**. הסנאי לא רצה לוותר על האגוזים, אבל גם לא יכול היה להוציא את ידו, ופרץ בבכי מר.

עבר במקום **שועל** ואמר לו: "עליך ללמוד לוותר. אם תדע לוותר ולקחת במידה, תוכל ליהנות בלי בעיות גם מן האגוזים גם מן החופש". **לעתים** מבקש אדם **להרויח הכל**, אבל הוא מפסיד.

רבינו עמרם אזולאי זיע"א, כהתמדת התורה ודקדוק המצוות והסידות ופרישות, עשה בהצנע ולא הבליש עצמו כלל והתחזה כאחד הפשוטים. מי שלא הכירו, היה חושבו לאדם **פשוט ותמים**, אך האמת שהיה פיקח עצום וחכם יודע בטיבם של אנשים וכבר מבט ראשון שמסתכל בפני אדם מבין להגדיר את מהותו. כן הייתה לו עין חדה להבחין **בעניני חינוך**. פעם התבטא על אחד מנכדיו, כי אתו יש להתנהג בדרכי נועם ורק כך יצליחו בחינוכו.

רבי **בנימין זאב חשין** זצ"ל ברה מן הכבוד לא רק מפני שצריך לברוח ממנו, אלא סלד ממנו כדבר מתועב ביותר.

מידי שנה היו נוהגים לכבדו בימי ראש השנה להיות בעל קורא לפני התקיעות, שנה אחת התחמק רבנו ביותר אולם הגה"צ

רבי **לוי יצחק בנדר** זצ"ל, זקן חסידי ברסלב- לא ויתר. רבנו עשה כמי שיוצא לבחון, אך רבי לוי יצחק לא ויתר, ורבנו נכנע. אולם באותה שנה אמר רבנו, **שנה כו קשה** לא היתה לי... שכן אמר, בכל עת אשר נותנים לי כבוד אני סובל מכך מאוד.

נקודה למחשבה

ארשם 1093 פטנטים על ההמצאות שלו. מהמפורסמות שבהן - הפונוגרף שהפך לפטיפון, נורת החשמל שבזכותה אתם יכולים לקרוא את השורות האלו גם אם עכשיו אמצע הלילה, הטלגרף הדו-כיווני ועוד.

הוא גם שיכלל המצאות של אחרים: הטלפון, הדינמיט. האם ידעתם שתומס הקטן הספיק לבלות חודשים ספורים על ספסל הלימודים עד שמוריו התלוננו שהוא "**קופצני ורשלני**" ואימו החליטה להוציא אותו מבית הספר? אדיסון נשאר בבית ומתחיל לקרוא את הספרייה של אביו. בגיל תשע הוא קורא על העקרונות של גיטוון ומקבל מהם השראה.

במרתף בית המשפחה הוא בונה לעצמו מעבדה ראשונה ועורך סדרה ארוכה של ניסויים, רובם נכשלים, כולל כמה פיצוצים פחות סימפטיים. בגיל שתים עשרה עבד כמוכר עיתונים, חטיפים וממתקים ברכבת, ובהמשך במכירת ירקות. הוא **סבל מחירשות** חלקית מנערתו ופוטר לעיתים קרובות מעבודתו. כל זה לא עצר אותו בדרכו הלאה לגילוי הדבר הבא, ונחשב לגדול הממציאים בעולם.

אחד מהמפורסמים והמשפיעים בין נשיאי ארה"ב הוא אברהם לינקולן. הוא היה מגדולי האישים של האומה האמריקאית וידוע בזכות המהלך ההיסטורי מעורר ההשראה ששם קץ לעבדות. פחות ידוע שתחילת דרכו היתה **מרה וקשה**. ימי ילדותו היו תמהיל של עוני, מצוקה ואסון. הוריו היו איכרים שלא ידעו קרוא וכתוב. אחיו הקטן מת בגיל צעיר מאוד, ובני המשפחה, כולל הילדים, היו רותמים לעבודה מפרכת בשדות. בגיל שבע הוא זוכה לבלות קצת בבית הספר, אך את רוב זמנו נאלץ להקדיש לעבודות כמו ניקוש עשבים, שיוף קרשים וניסור עצים.

אימו מתה כשהיה בן תשע, ואביו שמיהר להתחתן שוב, צפה לבנו עתיד כאיכר, כמותו. עד גיל חמש עשרה הספיק ללכת לבית ספר רק בין עונת האסיף בחורף לבין החריש באביב. הוא עבד עוד בכמה עבודות מזדמנות ואף שימש כפקיד דואר, אך **המוטיבציה הגדולה** שלו להתקדם וללמוד, לא נתנה לשום דבר לעצור אותו, עד שהפך להיות אחת הדמויות המשמעותיות ביותר בהיסטוריה האמריקאית.

לכל אדם יש כוחות עצומים ואפילו שבתחילה לא רואים זאת. אבל צריך להמשיך ולנסות. אסור לנזלזל באף אחד. כל שכן בעצמנו... (העורך)

איהוה הגיבור הכובש את יצרו השובר לא נאמר להשתמש בכוחו למעשים טובים.

זו דרכו הרעה של היצר הרע. הוא גורם לנו לראות עד כמה החברים שלנו גרועים, כדי שנרגיש שאנחנו ממש-אבל ממש- בסדר...

כי החטא הוא מציאות ולכן צריך דרך לתקון החטא והוא ע"י יסורים ורק **חסידי שמים** הוא שנותן הקב"ה דרך נוספת למחילת העוון ע"י התשובה.

שיאה של התבודדות והגות היא, כאשר בכיסופיך הרבים להתאחד עם ה', אתה חש שנשמתך קשורה לגופך בחוט דקיק בלבד. האם יש בעולם הזה **משה טוב יותר?** לשאוף אליו?

מתחלוקת ניטשה בין הבעל שם טוב הק' זצ"ל ובין הצדיק רבי נחמן מהורודנא זצ"ל בדברים נשגבים מכשוננו של עולם. יום אחד שמע רבי נחמן אנשים בסביבתו מדברים סרה בבעש"ט. ויחר לו מאוד ויכיתם בדרך משל: שני שרים רצו להנות את מלכם האהוב וגמרו ביניהם לעשות לו כתר. עמדו והוציאו על הכתר הון עצום, וכאשר נשלמה מלאכת הכתר, פרץ ביניהם סכסוך בדבר **שינוי אבן יקרה**. שר אחד אמר כי מקומה של האבן בצד זה של הכתר, ואילו השר השני אמר כי מקומה בצד אחר... כמובן לשניהם הייתה רק כוונה אחת: שהאבן תשובץ במקום הטוב ביותר, כדי שהכתר יהיה יותר יפה, והכל לכבודו של המלך. שמע איש המוני ופשוט על המריבה בין שני השרים, ויבוא אליהם ויכריע כדברי אחד מהם. גערו בו שני השרים בנויפה: אי לך שוטה! למה הנך מכניס ראשך **בדברים גדולים** שאינם לפי השגתך כלל? כך גם המחלוקת שיבני לבין הבעל שם טוב. זוהי מחלוקת לשם שמים כיצד לעבוד טוב יותר לכבודו של מלך מלכי המלכים, וכזו מחלוקת כבר הייתה בעולם: בין שאול לדוד, בין הלל לשמאי ודומיהם. ואילו אתם מה לכם כי **תכניסו ראשכם** בעניינים נשגבים שאין לכם בהם מושג?!

טבע האדם שכשהוא מתרגל לדבר קדוש הדבר מאבד את ערכו בעיניו אדם הרגיל להיות במחצת רב גדול עלול **לאבד את ההערכה** כלפיו אדם מתרגל לאשתו וכתוצאה מכך מאבד את ההערכה כלפיה וכן להפך

"משולחן ננוה" דברי תורה מפי: ראש מוסדות "אור החיים" הרה"ג **ראובן אלבו** שליט"א.

י'אמר ה' אל משה אמר אל אהרן קח משך ונטה ידך על מימי מערים על נהרתם על יאריהם ועל אגמיהם ועל כל מקנה מימיהם ויהיו דם והיה דם בכל ארץ מערים ובעצים ובאבנים" (שמות ז, ט).

פירש"י (ד"ה אמור) לפי שהגין היאור על משה כשנשלך לתוכו, לפיכך לא לקה על ידו לא במכת דם ולא במכת צפרדעים, אלא לקה על ידי אהרון, וזוהו שאמר ה' למשה "אמר אל אהרן, הוא יכה ולא אתה.

רבי אליהו דסלר זצ"ל (קונטרס ליל שימורים עמ' נ"ז-נ"ח) מקשה קושיה עצומה, מובן הדבר שיש להכיר טובה ולא לזלזל באדם שעשה לך טובה, אך מה שייך להכיר טובה לחפץ דומם, וכי יש לו שכל ונשמה להבין שגומלים עמו חסד ומוקירים לו טובה?

אלא מתוך הרב שאע"ג שאין לדומם נשמה ושכל להבין, מ"מ חיוב הכרת הטוב כלפם הוא בשביל האדם עצמו, שהוא בר דעת ומבין. אם האדם לא יגמול ויחזיר טובה לאותם חפצים דוממים עלול הדבר להרגילו ולהשריש בליבו שלא לגמול טובה גם כלפי בני אדם חיים וקיימים, לכן אין מן הראוי שמשנה רבינו יכה את המים והעפר, כדי שיזכור וישריש בעצמו וילמדנו לדורות שלא להיות כפוי טובה למי שגמל עמך חסד. חיוב הכרת הטוב הוא לא רק ענין של בין אדם לחבירו, אלא יסודו הוא על האדם בינו לבין עצמו, להיות "מכיר טובה", שלא לפגוע בתחושות העדינות של העלם אלוקים שבנו.

הזיכרון לגמול טובה לכל יהודי שהטיב עמנו חייבת להיות תמיד לנגד עינינו, עלינו לכבד כל יהודי באשר הוא, וכפי שמעונו התנא באבות (אבות פ"ד מ"ב) יהי כבוד חברך חביב עליך כשלך - כאילו שזה אתה בעצמך, ועל ידי זה נזכה למידה כנגד מידה שגם ה' יתברך יכבדנו וירים את קרננו וכבודנו בגאולת ישראל השלימה, וכן תן כבוד לעמך, תהלך ליראיך ותקנה טובה לדורשיך (מתפילת הימים הנוראים), במהרה בימינו, אמן.

שבת שלום ומבוזר לכל בית ישראל

לפי בקשתו של החפץ חיים זצ"ל ניהל רבנו ישיבה בסמילוביץ במשך חמש שנים, משנת תרע"ו מצבה הכלכלי היה קשה ביותר. לנוכח זאת החליטה הרבנית לעסוק ביצור סבון ובמכירתו ומההכנסות **סייעה לכלכל** את בני הישיבה ואת בנוסף לעול כלכלת הבית שהיה מוטל על כתפיה.

כמו הכיכוב יעביר הגועל - כן התשובה תעביר אשר נואל, מן הרפש אותך תעל - **תכפר** על כל מעל. כי בתשובה הטבע חוק - **לקרב כל חזק**, יתחדש כעלה חדש רענן - בוטח בדרכו ושאנן.

בנוסף לחיוב שיש לכל אחד לכבד את רעייתו אני חייב לכבד את רעייתו גם כנכדת החתם **סופר** זצ"ל שאלו את רבנו הלא גם הרבי הוא נכד של החתם סופר? הגיב רבנו ואמר: אני נכד של החתם סופר **רק בתנאי** שאני לומד כראוי לנכדו של החת"ס אך אשתי היא נכדת החתם סופר כפי שהיא בלי כל תנאי..."

מרצה אחד נכנס לשיעור ואומר לסטודנטים: "השיעור הזה לא קשה בכלל, תשאלו את אלה שלמדו פה בשנה שעברה". פתאום קם אחד הסטודנטים ואומר: "אפשר לשאול עכשיו **רובם עדיין פה**".

מרגלא בפומיה של רבי ברוך בערל זצ"ל כל אחד חייב שתהינה לו שאיפות גדולות. אני שאפתי להיות רבי **עקיבא איגר**, ולא הצלחתי, אבל נהיית ל"ברוך בערל" אילו הייתי שואף להיות ברוך בערל אילו הייתי שואף להיות ברוך בערל לא היה נשאר ממני כלום. לא זו בלבד שהרבנית נשאה עם רבי **אלחנן וסרמן** זצ"ל, בעול על ידי ניווט חיי הבית בצמצום **והסתפקות** במוטע שבמוטע היא אף סייעה בפועל בהחזקת הישיבה.

כל העלונים: hamaor.net

אם אומר אתה תיבה או מילה של תפילה הכנס בתוכה את כל **ליבך ומחשבתך** עד שתחדור לכל גופך

שני משוגעים צובעים את הקיר של בית המשוגעים. פתאום משוגע אחד אומר לחברו: "תחזיק חזק במברשת, אני לוקח לרגע את הסולם." **** **איש** אחד הולך לגלידרייה ומבקש גלידה עם שבעה כדורים: תות, לימון, בננה, שוקולד, וניל, קרמל וריבת הלב. ולבסוף שואל אותו המוכר: "תרצה גם דובדבן?". עונה האיש: "לא תודה, אני בדיאטה..."

היה הגאון רבי **יעקב ישראל קנייבסקי** הסטייפלר זצ"ל מתאונן בענוותנותו כי אנשים קוראים בספרי צדיקים על מופתים ופלאות ואחר כך באים אליו **בתקות שווא**... הוא אמר שלא יתכן שכ"כ הרבה אנשים באים להתברך מפיו, כי מי ומה ערך לתפלתו, ולבטח זהו קומץ אנשים שבאים **וחוזרים ובאים** כמה פעמים ביום... מטעם זה היה קורה לפעמים שצעק על אנשים "כבר היה כאן" ... בהיותו בטוח שחוזרים ובאים...

האמונה לאדם היא **כאוויר לגוף** בכל רגע צריך לנשום אמונה, כל הסובב אותנו, כל מה שבאים אנו איתו במגע, יכול להביא **להכרה חדשה** בבורא... ולשם כך נתנו המצוות... שומרים המצוות על האדם שלא ינזק וישמע בקול יצרו

רשימת תפוצה
info@hamaor.net

אברך נכנס אל הרה"ק **האמרי אמת** **מגור** זצ"ל בלויית בנו הקטן. הילד ניסה לטלטל את הכסא שניצב ליד הרבי, כדי שיוכל לעיתים להשעין עליו את רגלו עקב חלשתו האב נתקף ביראה, אולם הרבי אמר לאב בניחוח: "הנך לנער על פי דרכו", **צריך להסביר** לו שבינן. אחר פנה לילד ואמר: "אני חלש ולכן אני סומך רגלי על הכסא. אם תזין אותו ממקומו, לא יהיה לי על מה להשעין את רגלי. הילד עזב את הכסא והחל לשחק בקופה של רבי מאיר בעל הנס שעמדה על השולחן הרבי. שוב רכן הרבי על הילד והסביר במילים פשוטות: "יש בארץ ישראל **יהודים עניים** כאשר נכנסים אלי יהודים הם שמים בקופה מטבעות צדקה עבור עניי ארץ ישראל" מיד נרגע הילד ועמד בנחת ליד אביו.

עצבת נועלת שערי שמים **תפילה** פותחת שערים נעולים **ההשמחה** בכוחה לשבר החומות.

לעילוי נשמת: שרון בן זהבה, ניסים בן רימה, שרה בת חורשד, דינה בת וחי, יוסף דהאן בן שמחה, לאור בן אילה, שרון בן טיפחה, שמחה בת לולו, יחיא בן לולו, פנחס חיים אוחנה בן חנינה, נעימה בת עזיה, שולמית חיה בת אסתר, טעידה מול בת יעקב, מלכה בת שרה, פנחס בן פנחס, יגאל בן מלכה, דוד ומרים אלבו, הרב אלעזר בן שמחה, יעקב בן אורית, יחזקאל בן שמחה, דדה בת אסתר בונגיס, יעקב בן נטלי, רפאל בן קלרה, הרב יעקב יוסף בן מרגלית, אלברט בן זוהרה, אליעזר בן רגינה, אמרים אליהו בן מרים, שלום בן אורה מורי הרב יורם אברגיל, הרב יהודה יאיר **מרו הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה**